

GRAMATYKA JĘZYKA STARO-CERKIEWNO-SŁOWIAŃSKIEGO

Wydział Filologiczny, filologia słowiańska

Rok akad. 2010/1011

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1	Nazwa przedmiotu	Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego
2	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Filologii Słowiańskiej UJ
3	Kod przedmiotu	
4	Język przedmiotu	Polski
5	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	Grupa treści kierunkowych
6	Typ przedmiotu	Kurs obowiązkowy do ukończenia całego toku studiów
7	Rok studiów, semestr	II rok, I semestr
8	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	Dr Wanda Stępnia-Minczewska
9	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nią osoba prowadząca dany przedmiot	Prof. dr hab. Barbara Oczkowska
10	Formuła przedmiotu	Ćwiczenia
11	Wymagania wstępne	Studenci II roku filologii słowiańskiej. Wymagana znajomość gramatyki języka polskiego oraz podstawowej wiedzy z

		zakresu językoznawstwa.
12	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	ćw. 30/0
13	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	2
14	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	Tak
15	Założenia i cele przedmiotu	Studenci poznają podstawy gramatyki najstarszego literackiego języka Słowian. Zapoznają się z zasadami czytania i analizą tekstów pisanych cyrylicą. Zajęcia przygotowują studentów do kolejnych przedmiotów sławistycznych: historii języka poszczególnych specjalności językowych.
16	Metody dydaktyczne	Ćwiczenia (praca na tekstach z kanonu zabytków s-c-s) - czytanie, tłumaczenie, analiza: fonetyczna, słowotwórcza, gramatyczna.
17	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach i przeprowadzonych sprawdzianów (2);
18	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Na zajęciach omawiane są podstawowe fakty związane z misją Cyryla i Metodego, gramatyką klasycznego okresu języka s-c-s; Studenci poznają cyrylicę: po początkowej transkrypcji łacinką – przechodzą do czytania i analizowania tekstów znormalizowanych, cyrylicą.
19	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	L. Moszyński, <i>Wstęp do filologii słowiańskiej</i> (wybrane rozdziały): IV §: 9, 10, 14-20; 24, 25, 41, 46, 47, 46, 47, 55-60; 63-65; 71, 74-78; 87-88, 91; 103-116; 272-276; 284; 286) <i>Żywoty Konstantyna i Metodego</i> , przekład Tadeusz Lehr-Spławiński (wybrane rozdziały), Warszawa 2000. Cz. Bartuła, <i>Podstawowe wiadomości z gramatyki języka staro-cerkiewno-słowiańskiej na tle porównawczym</i> , PWN, Warszawa 1981 (lub inne wydania). Zalecana literatura: M. Małecki, <i>Najstarszy literacki język Słowian</i> , Kraków 1947. T. Brajerski, <i>Język staro-cerkiewno-słowiański</i> , Lublin 1977. S. Słoński, <i>Gramatyka języka starosłowiańskiego (starobułgarskiego)</i> , Warszawa 1950. J. Hamm, <i>Gramatika starocrkvenoslavenskog jezika</i> , Zagrzeb 1947. K. Mirczew, <i>Starobalgarski ezik</i> , Sofia 2000.

J. Kurz, *Učebnice jazyka staroslověnskeho*, Praga 1969.